

Arkiv 13 november 2009 om ordsymbolik, bildkaos, ett ovanligt liv m.m.

"Dagens tankar", "Dagsländor", "Nästan-bloggen" - rubrikerna har varierat genom år och hemsidor. Är nu inne på min tredje sida, "om smått och stort". "Man" har bett mig att låta texter och Dagsländor följa med till nya sidan. Så vill jag också ha det själv. Bara enstaka inlägg har lämnats kvar.

Enklaste sättet var att konvertera till komprimerat pdf-format. Trots många nackdelar. - Interna länkar fungerar inte och miniatyrbilder blir inte klickbara. Ett separat fotoalbum blir nog aktuellt.

Ordningföljden är bloggerna, dvs de äldsta inläggen sist.

Synd att inte alla kommentarer kan följa med.

30 november

Välkommen, advent och december!

Denna gråtrista månads sista dag - skönt! Allt känns genast mycket bättre! Fem adventsljusstakar, två helt olika sorts adventsstjärnor, löpare i rött, ljus, julstjärnor, hyacinter, gran- och tallris. Och än en gång LJUS. Levande ljus Nu ska här frossas!

Frosseri är ju en av de s.k. dödssynderna (som vi ska prata om i mitt tantgäng om någon vecka) - fast vi ska starta med högmodet.

Så jag frossar på med glatt mod. En månad om året känns det underbart att få bada i levande ljus. Hehehe , inget lyckat uttryck. Bada - måste ju göra lite fint på dusch och toa också!!! Ljus, enris och någon hyacint låter väl fint.

Men advent ska inte fotograferas med blix - här en liten illustration. Bilderna är klickbara miniatyrer.

Det går att fotografera utan blix!

Inte mycket till julstämning - stjärnan ser i alla fall ut som den

Mitt gamla-gamla matbord tycker jag mycket om. Dessutom gillar det att "klä" sig i adventsskrud.

Tydligt blir det för all del med blix. Men advent? Nej! Synd bara att det krävs stativ för att ta bilder som den till vänster i så svagt ljus.

Utomhus lyser ljusslingan i rosenbusken. I kaminen brinner det lugnt och fint. Kasper sover i sin Bia. Tror jag ska sätta på lite musik! Nej, inte julsånger, det får vänta. **Men kanske den här!** Suggestivt är det, att följa med i utveckling och stegring mot "allt högre höjder". Det här är en komplett inspelning. (Om länken inte fungerar, så är adressen <http://www.youtube.com/watch?v=LWcpw3GAAs&NR=1>)

27 november

Ett obehagligt uttryck som säger allt

Jag har försökt forska efter men inte kommit underfund med exakt när ordet "djurhållning" byttes mot "animalieproduktion". En gissning kan vara på 1950-talet. Kan väl diffa på något decennium.

Vad hjälper en bra lagstiftning, när den inte efterlevs. **När djur betraktas som produktionsenheter, och inte som levande varelser?**

Ofta är förändrade uttryck bara kosmetika (exempelvis att städerska ska benämnas lokalvårdare), men ibland uttrycker förändringen en faktisk verklighet.

Smaka än en gång på orden djurhållning respektive animalieproduktion.

Vem behöver ta hänsyn till en produktionsenhets känslor? Löjligt! En enhet har inga känslor. Den finns till för att generera ekonomisk vinst, ju större dess bättre.

I första hand för enhetens ägare, i andra hand för den som konsumerar enheten (och förstås mellanleden). Billigt = bra.

Min personliga bojkott av Scan får praktiskt taget inga konsekvenser alls, för jag har sedan länge prioriterat ekologiska varor, både animaliska och vegetabiliska.

Föranmälda inspektioner av animalieproducenternas enheters levnadsförhållanden är ett skämt.

En annan undran är - skulle vederbörande kunna tänkas att behandla sin hund, den älskade familjemedlemmen, på samma sätt som sina grisar och/eller höns?

Förmodligen inte.

Varför utgår man från att ett djurslag har känslor, men inte ett annat?

Kasper funderar vidare på just den frågan.

24 november

Kaotiskt bildkaos

Sitter här och försöker bringa viss reda i flera hundra bilder - borde kasta åtminstone hälften! Det är världens oreda på min hårddisk! Men det är ungefär som att gå igenom lådor med sparade saker - i stället för att kasta blir man sittande och bläddrar, läser och minns.

Jag minns till exempel det här - Kasper var nog bara nio veckor. Filip undrar vad i all världens dar det är för något som kommit in i hans hus... Alla tre katterna var konfunderade - men kolossalt intresserade.

Några år tidigare tog jag den här bilden. vid Taba på gränsen mellan Israel och Egypten. Åkte buss genom Sinai-öknen, från Eilat i Israel till Kairo.

(Oj, så många äldre fotografier, mestadels svartvita, som jag borde scanna in och spara även digitalt! Jag framkallade och kopierade själv.)

En sommardag vid Trosa hamn förra året - den här lilla staden besöker jag minst ett par gånger om året, på sommaren och vid adventstid.

På sommaren blommar det...

...men att vara and och simma motströms är inte alltid lätt!

Har någon nånsin sett ett rörigare inlägg - nej, det har någon inte, men det är ett exakt uttryck för röran bland mina bilder!!

Och den här bilden, den ritade min fyraåriga dotter en gång för länge sen.

Kasper har växt till sig, Taba finns kvar och likaså spänningen mellan Israel och Egypten.

Trosa rustar för julmarknad, den blå blomman har vissnat och jag hoppas att någon matar änderna. Flickan som ritade de dansande barnen gör numera tavlor med textil teknik. Och är lärare.

Och jag, jag sitter här med *BÅDE* alla bilder på datorn *OCH* alla gamla pappersbilder! Inte blev det något vettigt gjort i kväll heller! Allt är i precis samma kaos som tidigare, men jag har gjort en mäktig tidsresa. Från Lappland till Sri Lanka! Från 1940-tal till 2000-tal.

Kanske man - dvs jag - skulle följa barnbarnens order: *Skriv, mormor! Skriv!!*

Men i varje fall inte förrän jag bringat ordning i bildkaoset!

19 november

Oväntat beröm

Beröm till jordbruksministern - *vem skulle ha trott det?* Inte jag! Så bäst att ta chansen att framföra det, möjligheten återkommer förmodligen inte.

När bönderna får mindre betalt för mjölken sjunker inte priset till konsument. Och nu vill Eskil Erlandsson starta en utredning om varför inte. (Om bonden däremot får mer betalt stiger konsumentpriset.)

Förmodligen ett ganska lätt utredningsuppdrag. KAN man tänka sig att vinsten hamnar i handelsleden? Tja, några ören förmodligen också hos förädlaren.

Egentligen är det ynkligt. Förädlare, grossister och detaljister tjänar massor medan bonden - som både har mesta jobbet och står de ojämförligt största riskerna - knappt om ens alls får verksamheten att gå ihop.

Gäller för övrigt inte bara mjölkbönder.

Dessutom tycker jag att världen i allmänhet är ganska vräng, och det gäller även solen som så envist vägrar att visa sig!!

18 november

Internetbetalning igen

Jag har förstås betalat nu via e-plusgiro, som jag skrev om ett par inlägg längre ner. Konstaterar att förutom allt pul med kort och dosa och koder att fixa fram och knappa in här och där (minst ett 20-tal siffror tillsammans) så krävdes **38 referenssiffror från fakturorna. Alltså tillsammans minst 58 siffror!**

Detta för endast **tre inbetalningar!**

Vid betalning på "vanligt sätt" hade ingen av dessa siffror krävts! De finns ju förtryckta på inbetalningskortet.

Gjort är gjort - men nog är jag tacksam över att jag använder mitt plusgiro så pass sällan! Faktiskt nästan så att till och med bara 12 kronor i månaden för e-plusgiro känns surt! Rent principiellt.

Så för min del blir det inga bankärenden över internet. Nej - tack för brevgiro, bankgiro, privatgiro och vad de nu heter, bankernas pappersbetalningssystem, som är gratis. Och enkelt. Inte en massa siffror att trassla sig fram igenom.

I övrigt är bara att konstatera att gråvädret fortsätter. Skåne-ovädret ska visst sprida sig åt nordöst, så det är bara att förbereda sig och tappa upp vatten till både kök och toa! Och inställa sig på eventuellt datorstopp.

Känns väldigt tryggt med en bra kamin! Varmt och skönt, det har jag.

Några grådisbilder från dagens promenad finns enligt önskan på Kaspers sida, här bara bilden av några vilsekomna kantareller, fotograferade den 18 november. Inte plockade, de och deras många syskon kändes alltför svampaktigt sladdriga.

Och härmed blev huvudet åter tomt!

Här är en till som saknar solen... :)

[http://www.youtube.com/watch?](http://www.youtube.com/watch?v=J13pwwDICWo&feature=player_embedded#at=17)

[v=J13pwwDICWo&feature=player_embedded#at=17](http://www.youtube.com/watch?v=J13pwwDICWo&feature=player_embedded#at=17)

17 november

En fråga att grubbla på: Kan ett huvud bli hur tomt som helt?

Svar: Ja, det kan det!

Och här har ni beviset!

12 november

Av två onda ting...

Fånigt att ta itu med något man aldrig gjort förut när klockan för nån timme sedan passerat datumgränsen. Att betala via internet.

Jag har vägrat, konsekvent. I detta beslut stöttad av min "dataguru", som inte heller betalar via nätet. Han vet för mycket,

säger han.

Jag har bankgiro och plusgiro (saknar tiden när det hette postgiro). Behöver bådadera. Dessutom finns ju autogiro.

Men - när nu plusgirot tänker höja månadsavgiften från 28 kronor till 40 samtidigt som e-plusgiro kostar 12 kronor, då inser jag att nu är det ändå dags. Vill inte göda dom! Alternativet är förstås att skippa plusgirot helt och hållet i rena ilska över en ohemul avgift, men som sagt, jag tycker att jag behöver det. Även om det inte utnyttjas särskilt mycket.

Så nu sitter jag här med inloggningskort och en dosa och en tamp att koppla till datorn. Men eftersom jag vägrade ett speciellt Visa-kort kopplat till Nordea behöver jag nog inte tampen. Jag HAR redan både Visa och Mastercard! Och vill inte betala för ännu ett.

Men jag kan bjuda dig på avgiften första året, sa människan i telefonen.

Jaha - men nästa år då, och nästa och nästa? Löjligt argument.

Det gäller faktiskt inte pengarna just nu. Men att betala 40 kronor i månaden för att göra någon enstaka utbetalning - nej, jag vägrar av principiella skäl.

Alltså står den ena principen mot den andra här. Någon måste ges upp.

Så jag tar väl fram inloggningskort och dosa, och kollar läget på kontot! Men inte nu, tar en nattsväng med Kasper i stället.

(För övrigt tycker jag att Vattenfall bokstavligen är ett skitbolag!)

10 november

Mer att glädjas åt!

Det finns återvinningsstationer! Hurra! Till en sån har idag förpassats gamla datorn (äntligen!), en massa glas, glödlampor och ett par lågenergilampor, en matta och en madrass!

Tänker att en madrass nog inte ska göra tjänst hur många år som helst. När jag framåt värkanten återvänder från gästsäng till ordinarie säng i sovrummet, då ska det vara fräscht och allmänt uppsnyggt där. Ska nog köpa ett par nya kuddar också.

Ryktet går att SOLEN fortfarande finns, att det till och med finns åtminstone en liten bit blå himmel kvar i världen! Bildbevis hos [Sigge](#). Så det är väl sant då.

Fast nu för tiden vet man ju inte säkert - det är ju det där med Photoshop.

Här en garanterat icke-photoshoppad bild. Så här såg det verkligen ut för några månader sedan! Sommar, sol, och en för-fullt-njutande Kasper.

Och tänk - för varje dag som går så närmar vi oss den här tiden igen! Men först ska det förstås komma en vår. Kanske också en vacker vinter skulle kännas bra. Ja, det skulle det!

Fantastiskt egentligen, att bo i ett land med fyra årstider. Att få uppleva hur världen förändras. Från en grå-brun till en vit, till en grön och till en flammande orange...

Och så finns det dom som inte tror på mirakel!

9 november

Nåt att glädjas åt

Det finns inga fästingar! Så hurra för november...

(När det inte går att glädjas åt det som finns tar en verklig filosof fasta på det som INTE finns...) Äsch så farligt är det inte alls, men GRÅTRIST är den här månaden!

8 november

En gäst med en historia

Det finns människoöden. Ett av dem gästade mig i går i form av en kvinna som föddes i Tyskland för 78 år sedan. En kvinna som minns hur hon som liten flicka marscherade med en flagga i handen och tillsammans med kamraterna skanderade "wir lieben Hitler". Modern var inte glad.

Sedan kom kriget. Flickan skanderade inte längre. Familjen genomlevde kriget, småningom under svåra umbäranden. Tillsammans med mor och syskon (fadern var förstås ute i kriget) flydde de 1945 undan ryssarna mot väst. Till bl.a. Dresden, till ett flyktingläger. De lyckades fly från lägret och bevittnade från en höjd ett par-tre kilometer ifrån hur staden bombades sönder och samman.

Här blev kvinnan tyst en lång stund.

Att ha sett en hel stad brinna, det är en syn man aldrig glömmer, sade hon. Oavsett om man själv befunnit sig där några timmar tidigare eller inte.

Under flykten undan de invaderande ryssarna fyllde flickan 13 år. Flyktingströmmen gick mot väst och mötte strömmen av soldater mot öst och fronten.

Hon berättade länge. Under många timmar, med kortare pauser. (Nästan så att jag trodde att jag skulle få flytta ur min gästsäng tillbaka till det nu kalla sovrummet.)

Kvinnan berättade om sin mor. Hur modern under den nästan årslånga flykten lyckades klara dem ur många knipor. Hur de ibland levde i skogen, utan tak över huvudet. Om flyktingtåg. Om hur modern alltid hittade utvägar, till exempel hur hon i det barackläger de slutligen hamnade i började så blommor (!) utanför deras "hus". I närbelägna skogen på bergssluttningarna hittade hon material till kransar och dekorationer. Hon förbjöds av myndigheterna att fortsätta verksamheten utan tillstånd. Skaffade tillstånd.

Tiderna blev lite bättre, barackernas folk fick arbeten och kunde börja försörja sig. Modern och äldsta dottern bakade i sin lilla vedspis, började servera kaffe och bullar mot en hovsam betalning. Förbjöds fortsätta utan tillstånd. Ännu ett tillstånd införskaffades, ännu en liten skylt sattes upp. Kvinnan beskrev hur de såg ut, små plakat "uppsatta på ett par pinnar".

Modern var alltså plötsligt företagare. Drev både en enkel kaféörelse och försäljning av kransar och blomsterdekorationer. Verksamheterna växte. Baracklägret började alltmer likna ett riktigt litet samhälle, även om "husen" fortfarande bara inrymde ett enda rum.

Kvinnan besökte området för ett par år sedan. Kaféet finns på sätt och vis kvar, men är nu utbyggt till en stor konferensanläggning med välbesökt restaurang. Men hon var med om att skapa ett embryo, 14-15 år gammal och moderns trogna hjälpbräda.

Många vänner och släktingar blev kvar i öst. En syster bor nu i Berlin. Själva är kvinnan bosatt i Sverige sedan början av 60-talet.

Hon är en driftig kvinna. Entreprenör. Dessutom en av de mest empatiska personer jag känner. En kvinna som fortfarande känner ett intensivt obehag inför bilden av sig själv som liten flicka, skanderande med en flagga i handen.

Jag har känt henne länge, men hon har aldrig tidigare beskrivit sin barndom och sina upplevelser under krigsåren.

Det är fortfarande väldigt mycket jag vill veta. Hon är den enda i familjen som så småningom hamnade i Sverige. Hur gick det till? Vad hände med hennes far? Osv.

Det får jag veta en annan gång.

Hela det långa berättandet initierades av att det ju är 20 år sedan Berlinmuren så närmast mirakulöst upphörde att vara en instängande mur. Ett par dagar före själva årsdagen.

5 november

Virrigt funderat

Precis i tid, för en gångs skull! Vinterdäck på, följt av snöfall. Regn nu, men endera dan kommer väl snön på riktigt.

November kunde säljas billigt tycker jag. Borde finnas nån sorts global marknad för slikt. Apropå global marknad, undrar om vi inte just nu är på väg att göra oss beroende av något så osäkert som rysk gas. Är glad att jag själv framförallt är beroende av svensk ved. Eller, för all del, värmeloggs.

Funderar också på att stänga av det längst bort från kaminen

belägna rummet, dvs sovrummet, för vintern, och själv ta gästsängen i besittning. Dyker någon nattgäst upp är det ju bara att öppna en dörr, sätta på ett element och så är lilla huset komplett igen.

Japp! Kan bli riktigt bra, tror jag. En anledning att röja och göra "kontoret" aningen mindre kontorslikt. Här finns faktiskt en hel del som lika gärna kunde arkiveras i något uthus. Morgondagen lär inte bli sysslolös.

Om tankarna och fingrarna får löpa fritt vindlar de tillsammans från nederbörd till rysk gas via stängda rum till apotekens dilemma - för tänk att inte kunna expediera viktiga recept pga datorstrul. Som det varit idag på apoteken.

Nästan otroligt, så sårbart samhället blivit! Undrar hur det egentligen gått till.

Poff - och så fungerar ingenting om ett eller ett par stora datornätverk slås ut.

Virrig? Jag?? Kan jag väl aldrig tro... Men något speciellt vettigt att skriva hade jag inte.

1 november

Gåtan löst, tack för hjälpen!

Visst flög helikoptern för att kalka. Inte skogen, det tror jag knappast, men väl någon av sjöarna. Men varför han flög fram och tillbaks över tomtområdet förstår jag fortfarande inte. Men strunt samma! Föraren kanske bara ville stila lite.

Här en bild lånad från nätet - ser att det till och med är om inte samma så en likadan helikopter som flög över mitt huvud. Klicka på första miniatyren i förra inlägget så syns det tydligt. Här handlade det om kalkning i Blekinge.

Känns bra att fått gåtan löst. Ännu roligare hade det förstås varit att få se själva kalkningen, men nu utgår jag från att den gällde min näst närmsta sjö, den som det tar 7-8 minuter att gå till. Känner mig väldigt privilegierad att ha flera sjöar inom gångavstånd. Till den närmsta tar det bara 3-4 minuter. För Kasper två.

Har kollat på nätet, och ser att Trönsjön kalkas vartannat år och är en "försurad klarvattensjö", vad nu det betyder. Vacker är den i alla händelser, och ligger där orörd i skogen. Bara två fastigheter finns alldeles i närheten, varav den ena bara bebos sommartid.

Kan man tro att jag bor i "Storstockholm"?

Här en bild från just den sjön, jag tog den förra året ungefär vid den här tiden. Den blev underlag till ett [bokomslag](#). Klicka gärna på bilden!

Och nu hoppas jag att vi alla får en skön och trevlig kväll!